

رئاسة الشؤون الدينية
بالمسجد الحرام والمسجد النبوي

Српски

Срби

حُكْمُ السَّحْرِ وَالْكِهَانَةِ وَمَا يَتَعَلَّقُ بِهَا

Пропис о сихру, прорицању и ономе што је везано за њих

Аутор Уважени шејх
Абдул-Азиз бин Абдуллах бин Баз

حُكْمُ السَّحْرِ وَالْكِهَانَةِ
وَمَا يَتَعَلَّقُ بِهَا

Пропис о сихру, прорицању и ономе што је везано за њих

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ الْعَلَّامَةِ
عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ
رَحِمَهُ اللَّهُ

Аутор Уважени шејх
Абдул-Азиз бин Абдуллах бин Баз

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Девета посланица:

Пропис о сихру, прорицању и ономе што је везано за њих¹

Хвала Аллаху Једином, и нека је салават и мир на посљедњег Посланика, а затим:

С обзиром на велики број надрилекара у последње време, који тврде да се баве лечењем, а заправо лече путем сихра или прорицања, те због њихове распрострањености у неким земљама и искориштавања наивних и неуких људи, сматрао сам да је, из дужности давања искреног савета Аллаху и Његовим робовима, потребно појаснити велику опасност коју то представља за ислам и муслимане; јер се у томе крије ослањање на неког другог мимо Узвишеног Аллаха и супротстављање Његовој наредби и наредби Његовог Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем.

Кажем, тражећи помоћ од Аллаха Узвишеног: Лечење је, по сагласности свих учењака,

¹ Овај васијет је објављен у брошури под бројем 17, од стране Генералног председништва за научна истраживања, фетве, даву и упуту, 1402. хиџретске године.

дозвољено. Муслиману је дозвољено да се обрати лекару интерне медицине, хирургије, неурологије и слично, како би му установио дијагнозу и лечио га одговарајућим лековима који су дозвољени шеријатом, у складу са својим познавањем медицине. То спада у предузимање уобичајених узрока и није у супротности са ослоном на Аллаха. Аллах Узвишени је спустио болест, а с њом је спустио и лек; зна га онај коме је дато да га зна, а не зна га онај коме то није дато. Међутим, Узвишени Аллах није дао лек Својим робовима у ономе што им је забранио.

Болеснику није дозвољено да иде гатарима који тврде да познају гајб (недокучиво знање), да би од њих сазнао о својој болести. Такође му није дозвољено да им верује у оно што му говоре, јер они о гајбу говоре само нагађајући, или призивају цине како би од њих тражили помоћ за оно што желе. Пропис за такве је да су у неверству и заблуди, уколико тврде да познају гајб.

Муслим бележи да је Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, казао:

«مَنْ أَتَى غَرَّاءَ فَسَّالَهُ عَنْ شَيْءٍ، لَمْ تُقْبَلْ لَهُ صَلَاةٌ أَرْبَعِينَ يَوْمًا».

„Ко оде гатару и пита га о нечему, неће му бити примљен намаз четрдесет дана.“

Преноси се од Ебу Хурејре, Аллах био

задовољан њиме, да је Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао:

«مَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

«Ко оде гатару и поверује у оно што му каже, починио је неверство у оно што је објављено Мухаммеду, нека је Аллахов благослов и мир на њега.» Бележе га Ебу Давуд и аутори четири Сунена, а ел-Хаким га је оценио веродостојним од Веровесника, саллаллаху алејхи ве селлем, у верзији:

«مَنْ أَتَى عَرَّافًا أَوْ كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

„Ко оде врачуру или гатару и поверује у оно што му каже, починио је неверство у оно што је објављено Мухаммеду, нека је Аллахов благослов и мир на њега.“

Преноси се од Имрана бин Хусајна, Аллах био задовољан њиме, да је Аллахов Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, рекао:

«لَيْسَ مِنَّا مَنْ تَطَيَّرَ أَوْ تَطَيَّرَ لَهُ، أَوْ تَكَهَّنَ أَوْ تُكْهَنَ لَهُ، أَوْ سَحَرَ أَوْ سُحِرَ لَهُ، وَمَنْ أَتَى كَاهِنًا فَصَدَّقَهُ بِمَا يَقُولُ، فَقَدْ كَفَرَ بِمَا أُنْزِلَ عَلَى مُحَمَّدٍ ﷺ».

Није од нас онај који гата и коме се гата, онај који прориче и коме се прориче, онај који прави сихр и онај за кога се прави сихр. Онај ко оде врачуру и поверује у његов говор, постао је неверник у оно што је објављено Мухаммеду,

саллаллаху алејхи ве селлем. Хадис бележи Беззар, а сенед овог хадиса је џејјид (добар).

У овим часним хадисима садржана је забрана одлажења гатарима, врачарима, они који се баве врачањем и њима сличним, постављања питања њима и веровања у њихове речи, као и претња за такво дело.

Зато особа не сме бити заварана њиховом искреношћу у неким стварима, нити мноштвом људи који им долазе; они су незналице и није дозвољено да се људи њима заваљају. Посланик, нека је Аллахов благослов и мир на њега, забранио је да им се одлази, да им сепостављају питања и да им се верује, због великог зла, озбиљне опасности и кобних последица које то са собом носи, а и зато што су они лажљивци и грешници.

Такође, ови хадиси доказују неверство гатара и онога ко се бави врачањем, јер они тврде да познају гајб, а то је неверство. До свога циља не долазе осим путем служења џинима и њиховим обожавањем мимо Аллаха, што представља неверство у Аллаха и ширк Њему Узвишеном. Онај ко им поверује у њихову тврдњу да познају гајб, исти је као и они, а од свакога ко прихвати ове ствари од оних који се њима баве, одрекао се Аллахов Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем.

Такође, муслиману није дозвољено да се подвргава ономе што они тврде да је лечење, попут њиховог мрмљања уз талисмане или салевања олова, и сличних празноверја која чине; јер је то вид прорицања и обмањивања људи. А онај ко буде задовољан тиме, помогао их је у њиховој неистини и неверству.

Такође, ниједном муслиману није дозвољено да одлази код њих и да их пита са ким ће се оженити његов син или рођак, или о томе да ли ће између супружника и њихових породица владати љубав и верност, или непријатељство и растајак, и тако даље. Јер је то нама непознато и то знање поседује само Бог.

Стога је обавеза владарима, онима који су задужени за јавни ред, и свима другима који имају моћ и власт да осуде одлазак код оних који враћају, гатара и њима сличних, да спрече оне који се тиме баве на пијацама и другим местима, те да најоштрије осуде и њих и оне који им долазе.

Тако је и са враћањем: он спада у забрањена дела неверства; као што каже Узвишени Аллах о двама анђелима:

﴿...وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَتَّى يَقُولَا إِنَّمَا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلَا تَكْفُرْ فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ وَمَا هُمْ بِضَارِّينَ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا

يَاذُنِ اللّٰهِ وَيَتَعَلَّمُونَ مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَنِ اشْتَرَاهُ مَا لَهُ
فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿١٠٢﴾

„А њих двојица никога нису учили док му не би казали: „Ми само искушавамо, па ти не буди неверник!“ И људи су од њих двојице учили како ће мужа од жене да раставе, али они нису могли никоме без Божје дозволе да науде. Учили су оно што ће да им наштети и од чега користи неће имати, иако су знали да онај ко то себи у замену за веровање купи, на Будућем свету никаквог удела неће имати. А заиста је јадно оно за шта су се продали, када би само они то знали!“ [Ел-Бекара: 102]

Ови племенити ајети указују да је чаробњаштво куфр и да чаробњаци раздвајају супружнике. Исто тако, указују да чаробњаштво само по себи не доноси ни корист ни штету, већ се његов утицај дешава искључиво уз Аллахову универзалну дозволу и одређење, јер је Узвишени Аллах Онај Који је створио добро и зло.

Такође, племенити ајет указује на то да они који уче чаробњаштво, заправо уче оно што им штети, а не користи, те да код Аллаха неће имати никаквог удела (тј. никакве среће нити дела). Ово је велика претња која указује на

тежину њиховог губитка на овом и будућем свету, и на то да су себе продали за најбезвреднију цену. Због тога их је Узвишени Аллах укорио Својим речима:

﴿...وَلَيْتَسَ مَا شَرَوْا بِهِ أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾

„А заиста је јадно оно за шта су се продали, када би само они то знали!“ [Ел-Бекара: 102] А 'шира' је овде у значењу купопродаје.

Заиста је огромна штета и велика невоља коју су проузроковали ови лажљивци, који су ова знања наследили од многобожаца и њима завели оне који су слабе памети. Ми смо, заиста, Божији и Њему се враћамо. А нама је Бог довољан, и диван ли је Он заштитник.

Молимо Алаха за заштиту и спас од зла чаробњака, врача и свих осталих обмањивача. Молимо Га, Узвишеног, да сачува муслимане од њиховог зла, и да упуту муслиманске владаре да их се чувају и да над њима спроведу Аллахов пропис, како би Његови робови били поштеђени њихове штете и њихових зловних дела. Он је Племенити, Онај Који много дарује.

Заиста је Узвишени Аллах прописао Својим робовима оно чиме ће се заштитити од зла чаробњаштва пре него што се догоди, и објаснио им је Узвишени како се он лечи након што се догоди; из милости Своје према њима, и

доброте Његове према њима, и да би им употпунио Своју благодат.

У наставку следи појашњење о стварима којима се човек штити од опасности чаробњаштва пре него што се деси, и о стварима којима се лечи након што се деси, а које су шеријатски дозвољене, и то како следи:

Прво: Начини заштите од чаробњаштва пре него што се догоди. Најважнија и најкориснија заштита постиже се учењем шеријатом прописаних зикрова, дова и пренесених заштитних учења. У то спада учење Ајетул-курсиј – а то је највеличанственији ајет у Часном Кур'ану – после сваког прописаног намаза, након селама, а то су речи Узвишеног:

﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾

„Аллах је, нема бога осим Њега, Живи и Самоопстојећи Одржаватељ! Не обузима Га ни дремеж ни сан! Његово је оно што је на небесима и на Земљи! Ко може пред Њим да се заузима без Његовог допуштења?! Он зна шта је било пре и шта ће да буде после њих и они не

могу да обухвате од Његовог знања осим колико Он жели. Његов Курсиј обухвата и небеса и Земљу и Њему није тешко да их одржава! Он је Свевишњи и Величанствени!“ [Ел-Бекара: 255] Такође се учи пред спавање, јер је веродостојно пренесено од Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, да је рекао:

«مَنْ قَرَأَ آيَةَ الْكُرْسِيِّ فِي لَيْلَةٍ، لَمْ يَزَلْ عَلَيْهِ مِنَ اللَّهِ حَافِظٌ، وَلَا يَفْرُبُهُ شَيْطَانٌ حَتَّى يُصْبِحَ».

„Ко навече проучи ајетул-курсиј, уз њега ће непрестано бити чувар од Аллаха и неће му се приближити шејтан све до јутра.“

У то се убраја и учење:

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾

„Реци: „Он је Аллах - Један!“

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾

„Реци: Тражим уточиште код Господара свитања,“

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾

„Реци: Тражим уточиште код Господара људи,“ [Ен-Нас: 1] После сваког прописаног намаза, и учење ове три суре по три пута ујутро, након сабахске молитве, и навече, након предвечерње молитве.

У то спада и: учење последња два ајета суре ел-Бекаре на почетку ноћи, а то су речи Узвишеног:

﴿ءَاَمَنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ ۚ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ ءَاَمَنَ بِاللّٰهِ
وَمَلَائِكَتِهِ ۚ وَكُتُبِهِ ۚ وَرُسُلِهِ ۚ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِّن رُّسُلِهِ ۚ وَقَالُوا سَمِعْنَا
وَأَطَعْنَا ۚ غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ﴿٢٨٥﴾

„Посланик верује у оно што му се објављује од његовог Господара, а и верници, сваки од њих верује у Аллаха, и анђеле Његове, и Књиге Његове, и посланике Његове: ‘Ми међу посланицима Његовим не правимо разлику!’“ И говоре: „Чујемо и поковамо се! Молимо Те за опрост, Господару наш, а код Тебе је коначно одредиште!“ до краја суре.

Преноси се да је Аллахов Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, рекао:

«مَنْ قَرَأَ الْآيَتَيْنِ مِنْ آخِرِ سُورَةِ الْبَقَرَةِ فِي لَيْلَةٍ كَفَّتَاهُ».

„Ко по ноћи проучи два задња ајета из суре Ел-Бекаре, биће му довољна.“ Значење је, а Аллах најбоље зна: да га штити од сваког зла, а у то спада и учестало тражење заштите речима: „Е'узу би келиматиллахи-т-таммати мин шерри ма халек,“ ноћу и дању, и приликом одседања на било којем месту, било у грађевини или пустињи, у зраку или на мору, због речи

Посланика, саллаллаhu алејхи ве селлем:

«مَنْ نَزَلَ مِنْزِلًا فَقَالَ: أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَّاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، لَمْ يَضُرَّهُ شَيْءٌ حَتَّى يَرْتَحِلَ مِنْ مَنْزِلِهِ ذَلِكَ».

„Оном ко одседне на неком месту и изговори ове речи: 'Утичем се помоћу Аллахових савршених речи од свега што је створио!' неће му на том месту ништа наудити.“

У то спада и да муслиман у почетку дана и у почетку ноћи три пута изговори:

«بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ، وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ».

„У име Аллаха, чијим именом никакво зло ни на Земљи ни на небесима неће наудити, и Он све чује и све зна.“

Јер је подстицај на то веродостојно пренесен од Аллаховог Посланика, нека је Аллахов благослов и мир на њега, и јер је то узрок сигурности од сваког зла.

Друго: Лечење чаробњашва након што се деси, а то бива, такође, на неколико начина:

Прво: Учестало понизно обраћање Аллаху, Узвишеном, и тражење од Њега да отклони тешкоћу и уклони невољу.

Друго: Улагање напора да се пронађе место чаробњаштва, било у земљи, на планини или негде другде; јер када се оно пронађе, извади и

уништи, чаробњаштво бива поништено, а то је један од најуспешнијих начина лечења од црне магије.

Треће: Рукја зикровима и шеријатом прописаним вирдовима, којих има много, а неки од њих су:

Оно што је веродостојно пренесено у речима Аллаховог Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем:

«اللَّهُمَّ رَبَّ النَّاسِ، أَذْهِبِ الْبَأْسَ، وَاشْفِ أَنْتَ الشَّافِي، لَا شِفَاءَ إِلَّا شِفَاؤُكَ، شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا».

Боже мој, Господару људи, уклони бол и исцели, Ти си Исцелитељ. Нема излечења осим Твог излечења, излечења које не оставља болест. И то је рекао три пута.

У то спада и рукја којом је Габријел, мир нека је над њим, лечио Посланика, мир и благослов Аллахов нека су над њим, а то су речи:

«بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ، مِنْ كُلِّ شَيْءٍ يُؤْذِيكَ، وَمِنْ شَرِّ كُلِّ نَفْسٍ أَوْ عَيْنٍ حَاسِدٍ، اللَّهُ يَشْفِيكَ، بِسْمِ اللَّهِ أَرْقِيكَ».

«У име Аллаха те лечим, од свега што те узнемирава, и од зла сваке душе или ока завидника. Аллах ће те излечити, у име Аллаха те лечим.» И понавља то три пута.

У то спада и следеће – а то је делотворан лек за човека који је онемогућен да има однос са

својом супругом –: да узме седам листова зеленог лотуса, те да их ситно истуца каменом или нечим сличним, стави их у посуду и на то налије воде колико му је довољно за гусул, а затим над том водом проучи:

Ајетул-Курсиј, и

﴿قُلْ يٰٓأَيُّهَا الْكَافِرُونَ ۝﴾

„Реци: О ви неверници,“ [Ел-Кафирун: 1], и

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ ۝﴾

„Реци: Он је Аллах - Један!“ [Ел-Ихлас, 1] и

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ ۝﴾

„Реци: Тражим уточиште код Господара свитања.“ [Ел-Фелек: 1], и

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ ۝﴾

„Реци: Тражим уточиште код Господара људи.“ [Ен-Нас: 1]

А ајети о чаробњаштву у сури Ел-Е'араф, а то су речи Узвишеног Аллаха:

﴿وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ ۖ إِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ ۝﴾

﴿الْحَقُّ وَبَطَلٌ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝﴾ فَعُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صٰغِرِينَ ﴿۝﴾

„И Ми наредисмо Мојсију: „Баци свој штап!“ И он одједном прогута све оно чиме су они обманом били извели.

И тако је истина на видело изашла и показало се да је било лажно оно што су они приредили,

и ту су они били побеђени и постадоше понижени.“ [Ел-Е'араф: 117-119],

и ајети у сури Јунус, а то су речи Узвишеног:

﴿وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُتُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ۖ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمْ مُوسَى أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ۚ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَى مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ۚ وَيُحَقِّقُ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ۝﴾

„И фараон рече: Доведите ми сваког ученог чаробњака!

И кад чаробњаци дођоше, Мојсије им рече: Баците оно што имате да баците!

И кад они бацише, Мојсије узвикну: ‘Оно што сте приредили чаролија је! Аллах ће заиста да је уништи, заиста, Аллах не дозвољава да дела покварењака буду исправна.

Аллах ће Својим речима да утврди истину, макар то било криво неверницима!“

[Јунус: 79-82]

А ајети у сури Таха:

﴿قَالُوا يَمُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقَى وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى ۖ قَالَ بَلْ أَلْقَوُا فَإِذَا هَبَالُهُمْ وَعَصِيَّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى ۖ فَأَوْجَسَ فِي

نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى ﴿٦٧﴾ قُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى ﴿٦٨﴾ وَأَلْقِ مَا فِي يَمِينِكَ تَلْقَفْ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَحِرٌ وَلَا يُفْلِحُ السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى ﴿٦٩﴾

„О Мојсије“, рекоше они, „хоћеш ли ти први да бациш свој штап или ћемо ми бацити своје конопце?

Баците ви!, рече он, и одједном му се причини да се њихови канапи и њихови штапови крећу због њихове враџбине.

И Мојсије осети зебњу у себи.

„Не бој се!“ Рекосмо Ми, „ти ћеш, заиста, да победиш!“

Баци штап, који је у твојој десној руци, прогутаће оно што су они направили, јер је оно што су они направили само варка чаробњака, а чаробњак, ма где био, неће успети.“ [Таха: 65-69]

Након што се у воду проучи наведено, из ње се попију три гутљаја, а са остатком се окупа. Тиме ће болест, ако Бог да, нестати. Ако постоји потреба да се користи два или више пута, нема сметње, све док болест не нестане.

Ови зикрови, учења за заштиту и сличне методе, један су од највећих разлога заштите од зла чаробњаштва и других зала. Они су, такође, и најјаче оружје за уклањање чаробњаштва након што се деси; за онога ко их се редовно придржава са искреношћу и иманом,

поуздањем у Аллаха и ослањањем на Њега, прихватајући отвореног срца оно на шта упућују.

Ово је било појашњење о начинима којима се човек штити од чаробњаштва и лечи од њега, а Аллах је Онај Који даје успех.

Овде долазимо до важног питања, а то је лечење чаробњаштва делом врачара, које се остварује приближавањем ђаволима путем приношења жртве или других видова ибадета. Такво нешто није дозвољено, јер је то шејтанско дело, па и велики ширк. Исто тако, није се дозвољено лечити питањем врачара, гатара и надрилекара, нити примењивати оно што они говоре; јер они не верују, и јер су лажљивци и грешници који тврде да познају гајб и обмањују људе. А Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, упозорио је да им се не одлази, да им се не постављају питања и да им се не верује, као што је то већ појашњено на почетку ове посланице. Обавеза је чувати се тога, а веродостојно се преноси од Аллаховог Посланика, саллаллаху алејхи ве селлем, да је упитан о врачању (нушрету) у сврху лечења, па је рекао:

«هِيَ مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ».

„То је шејтаново дело.“ Бележе га Имам Ахмед и Ебу Давуд са добрим сенедом.

Нушра је уклањање враџбине од оног коме је учињена. А Посланик, саллаллаху алејхи ве селлем, под тим је мислио на нушру која се практиковала у предисламско време, а то је тражење од врачара да уклони враџбину, или уклањање враџбине другом враџбином посредством другог врачара.

А што се тиче његовог лечења шеријатском рукјом, заштитним довама и дозвољеним лековима, у томе нема сметње, као што је претходно споменуто. То изричито наводи имам Ибнул-Кајјим, и шејх Абдуррахман ибн Хасан у своме делу „Фетху-л-Меџид“, Аллах им се обојици смиловао, а то су, такође, изричито навели и други учењаци.

Аллаха Узвишеног молимо да муслимане сачува од сваког зла, да им сачува веру и подари разумевање у њој, те да их заштити од свега што се супротставља Његовом закону.

Нека је салават и селам на Његовог роба и Посланика Мухамеда, и на његову породицу и асхабе.

sr397v4.0 - 17/08/2026

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and
the Prophet's Mosque in languages.

